

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

15. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

14. DUBNA 2019

Z obsahu:

**O Otčenáši - Chléb náš
vezdejší dej nám dnes**
Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 27. března 2019,
náměstí Sv. Petra v Římě
- strana 2 -

**Blahoslavená
Marie od Vtělení**
Libor Rösner
- strana 4 -

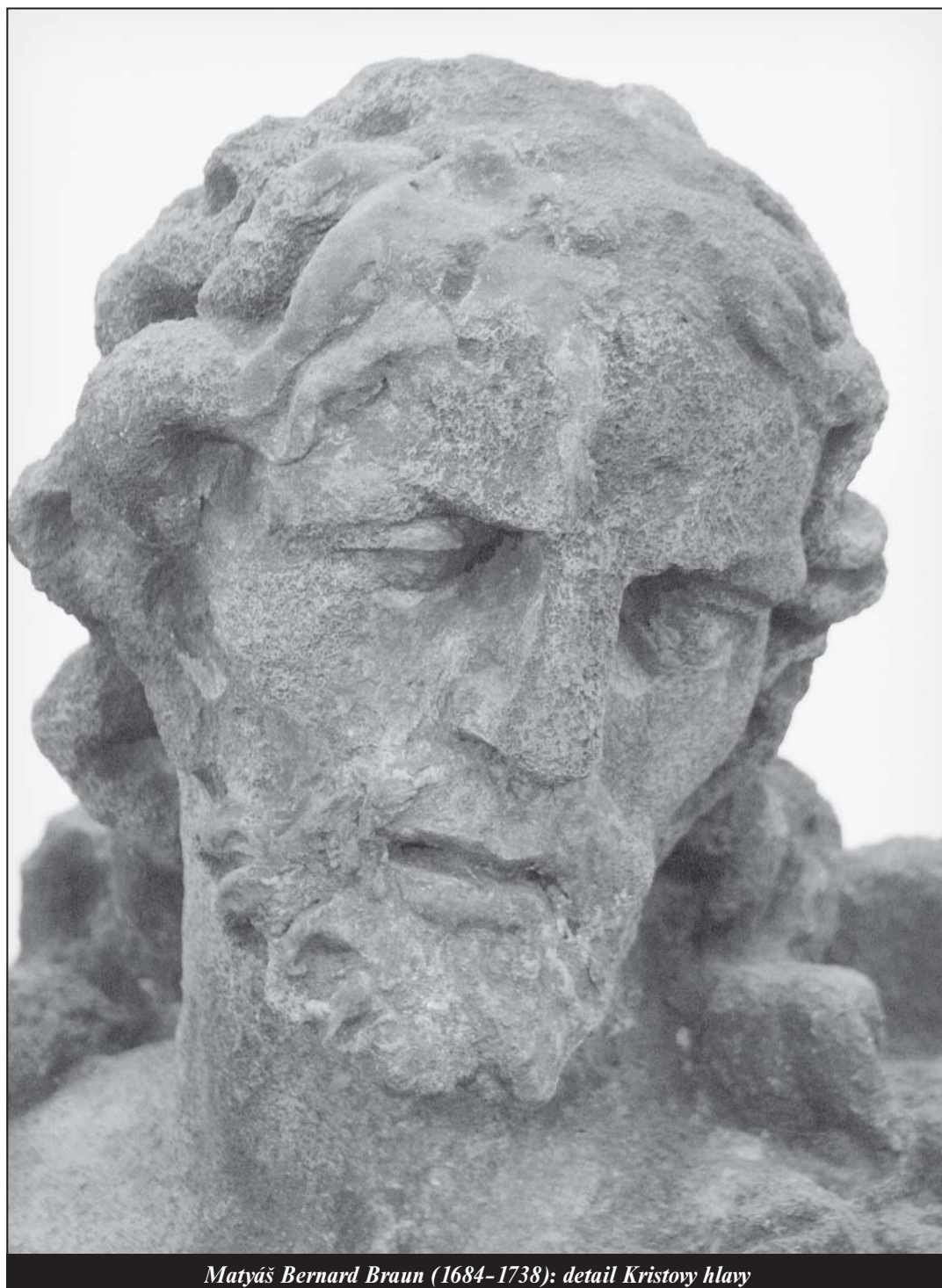
**Cvičení
ve zbožném životě (4)**
Gaspar Loarte SJ
(1498-1578)
- strana 6 -

**Chvalozpěv
na umývání nohou**
Úvaha k dílu syrského
básníka Cyrillonase
(4. stol.)
- strana 8 -

Zázrak o Velkém pátku
Maria Zboralská
- strana 9 -

**Papež František: Žádná
lidská moc si nemůže
nárokovat jurisdikci nad
zpovědním tajemstvím**
- strana 11 -

**Vizionář:
Tajemství zjevení v Tre
Fontane (51)**
Saverio Gaeta
- strana 13 -

Matyáš Bernard Braun (1684-1738): detail Kristovy hlavy

Zázrak o Velkém pátku

Obyvatelé italského města Andria přechovávají v katedrále veliký poklad: relikvii trnu z Kristovy křížové koruny. V roce, kdy Velký pátek připadá na 25. března, tedy na svátek Zvěstování, trn v ten den zázračným způsobem rozkvétá. Bylo tomu tak i v roce 2016.

Jako pupeny květů

Dne 25. března roku 2016 věřící od časných ranních hodin směřovali ke katedrále, v níž se vystavuje k veřejnému uctívání svatá relikvie. Mnoho z nich mělo v paměti vzpomínku na předcházející zázrak před 11 lety. Tehdy, o Velkém pátku roku 2005, se jejich očím ukázal neobvyklý pohled: na trnu charakteristickým hladkým povrchem a bělavou barvou, se objevily vypukliny intenzivně rudé barvy. Po chvíli barva mizela podobně, jak sama vznikla, a za chvíli se objevila znovu v rubínovém odstínu. Zázrak v katedrále trval několik desítek minut a svědkům se poжил především s procesem rozkvétání pupenů květů, ačkoliv jej přirovnávali také k erupci vulkánu. K události došlo ve večerních hodinách, kdy se v ulicích města konala křížová cesta. Objevení vypouklín a změna barvy relikvie odpovídaly účastníky prožívaným dalším zastavením umučení Páně. Ve 21 hodin a 15 minut, když křížová cesta došla konce, se trn vrátil do svého přirozeného stavu. V takovém měl zůstat až do roku 2016.

Doba očekávání

Než však očekávaný 25. březen roku 2016 přišel, rozhodl tehdejší andrijský biskup Raffaele Calabro věřící na tu událost připravit. Jeho touhou bylo, aby skrze hlubokou modlitbu, reflexi a katecheze posílili svou víru a aby diecézané oživilí své křesťanské svědectví. Proto přesně rok před zázrakem, na biskupovu prosbu, papež František vyhlásil pro Andriu *Jubilejní rok Svatého trnu* s mottem „Ecce homo. Kristus zdrojem a vzorem nového lidství“.

Společně s těmito snahami duchovními šly další: ty, které měly v budoucnu ověřit věrohodnost zázraků. Byla povolána Speciální diecézní komise pro záležitosti Svatého trnu, složená z několika osob – duchovních i světských – za předsednictví P. Gianniho Massara. Členové komi-

se (mezi nimiž byli početně zastoupeni lékaři) třikrát zkoumali relikvii: 11. ledna, 13. února a 21. března roku 2016. Pokaždé bylo zaznamenáno, že černě nevykazovala žádné fyzické změny. Datum následné verifikace bylo stanoveno na den očekávaného zázraků: 25. březen 2016.

Relikvie včera a dnes

Toho dne přišlo relikvii uctít 30 000 věřících nejenom z Andrie, ale z celé Itálie i ze zahraničí. Mezi adorujícími byli v katedrální kapli svatého Richarda přítomni tři biskupové: biskup Raffaele Calabro – apoštolský administrátor diecéze Andrie, biskup Luigi Mansi – zvolený biskup diecéze Andrie a biskup Luigi Renna – biskup diecéze Cerignola-Ascoli Satriano. Tisíce lidí sledovaly živý přenos z katedrály na speciálních obrazovkách umístěných na dvou místech ve městě. Ty, kteří zůstali doma, měla o zázrak informovat místní média a italská televize. Lidé si uvědomovali, že se účastní historické chvíle: vždyť na další Velký pátek připadne svátek Zvěstování v roce ... 2157.

Zvláště pro osoby překonávající bolest je vykvétající Svatý trn symbolem naděje

O vigílii události se otec Gianni Massaro snažil tlumit nadměrné nadšení věřících, varovat před podléháním duchu senzací nebo přehnaného zájmu. Opakoval, že pokud se zázrak stane, bude výlučně darem Božího milosrdenství, zdarma lidem darovaným. Tak tomu přece bylo vždycky od památného roku 1633, kdy kroniky poprvé zaznamenaly neobvyklé změny na trnu darovaném o tři staletí dříve kněžnou Beatricí d'Angiò. Z archivních záznamů také vyplývalo, že Bůh tímto dílem prokazuje nejenom své milosrdenství, ale i věrnost: od 17. do 21. století bylo několik takových dní, kdy Velký pátek připadal na svátek Zvěstování, a vždy byly poznačeny zázrakem. A co víc, v 19. století, přesně po 40 letech nepřítomnosti

Komise zkoumající zázrak v Andrii v roce 2016

relikvie v Andrii (kvůli krádeži, válce a početným nákazám), den po jejím návratu do města, tj. 1. listopadu 1837, se Svatý trn rovněž zázračným způsobem změnil.

Ten, kdo znal historii relikvie, věděl také, že Bůh vyjevoval v tomto fenoménu svou hojnost a štědrost: forma vykvétání Svatého trnu se totiž nikdy neopakovala. Pro poutníky z roku 2016 to znamenalo jediné: zázrak – pokud se z Boží vůle stane – bude pravděpodobně probíhat jinak než v minulosti. Až do konce zůstávalo hádankou, v kolik hodin a jakým způsobem se relikvie změní.

Co se stalo na Velký pátek roku 2016?

Navzdory atmosféře vzrušeného a vznešeného očekávání se toho dne bohoslužby konaly podle stálého velkopátečního pořádku: v 9 hodin proběhla v katedrále modlitba hodinek, v 17 hodin liturgie umučení Páně a v 19.30 hodin začala křížová cesta ulicemi města. V kostele kněží zpovídali od 7 hodin.

Ani dopoledne, ani odpoledne nepřineslo očekávané naplnění, ačkoliv P. Gianni Massaro, který do katedrály přišel v 9.10, měl dojem, že vrchol trnu a rýhy na trnu jsou „živější“ než obvykle, a začal tušit, že se přihodí něco neobvyklého. O sedm hodin později Bůh prokázal svoji milost a ještě jednou zasáhl způsobem vědecky nevysvětlitelným. A sice kolem 16.10 se na Svatém trnu objevila první nevelká vypuklina kruhového tvaru. Nacházela se asi 3 mm pod vrcholkem trnu. Následně v 17.10 se stal viditelným pouhým okem druhý výrůstek ležící asi 4–5 mm níž než první, a třetí u samé násady Svatého trnu. Nakonec rozkvetl čtvrtý pupen, blízko podstavce relikvie, v místě posledního zázraku z roku 2005. Ale především tím, čím se nejvíc nadpřirozené dění z Velkého pátku roku 2016 lišilo od toho před 11 roky, byla barva vykvétání. Tentokrát to nebyla intenzivní červená, měnící se v odstínech jako dřívě, ale jemná bílá. Také samotné pupeny působily křehčím dojmem.

V takovéto situaci členové komise jednohlasně uznali mimořádnost jevu, podobně jako biskup Raffaele Calabro přítomný v kapli svatého Richarda v 16.55 hodin. Zbylo jen doplnit formalitu: komise sepsala protokol a biskup Ca-

labro během homilie při liturgii umučení Páně vyhlásil věřícím, že se stal zázrak. V kostele zavládlo ohromené ticho, které se následně proměnilo ve výbuch radosti a vděčnosti.

Láska až na kříž

Význam Svatého trnu z Andrie nespočívá ani v jeho fyzické velikosti (počítané na několik centimetrů a srovnávané s délkou prsteníku), ani v jedinečnosti – podobných trnů se dá na světě napočítat velmi mnoho, a navíc jeho autentičnost nebyla nikdy potvrzena. A přece Bůh vybral právě to málo známé místo na jihu

Svatý trn s označenými místy vykvétání, Velký pátek roku 2016

Itálie, aby svým výjimečným zásahem lidem připomenul to, co je nejdůležitější. A je to jeho nekonečná láska k člověku. Takto biskup Raffaele Calabro fenomén vysvětloval věřícím shromážděným na liturgii: „Je to významná událost, která je velmi krásná, říká nám, jak Bůh velmi miluje naši diecézi. On obnovuje ten zázrak, ne pro to ukázání velikosti nebo něčeho neuvěřitelného, ale proto, aby sdělil, že Kristus trpící a zmrtvýchvstalý je mezi námi, modlí se za nás, je nám blízko, nám nemocným, trpícím a ubohým.“

Zvláště pro osoby překonávající bolest je vykvétající trn znamením naděje. Symbolizuje utrpení, které není neplodné. Bolest fyzická, psychická nebo duchovní, pokud je přijata ve sjednocení s Kristem, se jako Svatý trn v Andrii proměňuje v krásné pupeny květů. Jsou třeba někdy těžko postřehnutelné, ale jejich síla je veliká. „Odvalu!“ psal svatý Jan Pavel II. „Bůh na tebe nezapomínal. Kristus trpí spolu s tebou. Ty zase, když obětuješ svoje trápení, můžeš s ním spolupracovat na vykoupení světa!“

Boží láska, jejímž znamením jsou pupeny květů na relikvii, se neomezuje jenom na ty, kteří byli 25. března 2016 přítomni v katedrále v Andrii. Bůh je blízko každému člověku a každého chce obdarovat svým milosrdenstvím. To kvůli tomu přišel v osobě Božího Syna na svět, uzdravoval trpící na těle i na duchu, napomínal hříšníky, hlásal Boží království a nakonec na sebe vzal hříchy všech lidí ve svém umučení a smrti na kříži.

Odkud taková data?

Boží lásku k člověku nám obzvláště připomíná liturgie Velkého pátku, během které se ne náhodou udál zázrak v Andrii. Jako by tak Bůh chtěl zaměřit náš zrak na Golgotu, kde ukázal, jak velice nás miluje a touží nás spasit – a zemřel tam za nás.

A tak, jako není bez významu skutečnost, že trn rozkvetá na Velký pátek, má též svoji výpověď i druhý mezník zázraku – jmenovitě svátek Zvěstování. Jaká je spojitost mezi těmi dvěma událostmi? Datum 25. března, právě devět měsíců před Božím narozením – to je den, kdy slavíme přijetí lidské přirozenosti druhou Osobou Nejsvětější Trojice, a tedy Ježíšovo početí v Mariině lůně zásahem Ducha Svatého.

Zvěstování a Velký pátek – to jsou dvě spony vymezující pozemské žití Syna Božího. Žití, které od začátku až do konce bylo poznamenáno velkou láskou k lidem, ustavičným darem pro druhé. Darem, který Otec přijal a potvrdil Synovým zmrtvýchvstáním.

Kristovo kralování

A co nám říká sama podoba relikvie, Svatý trn? Především nám připomíná scénu před ukřižováním Krista: když vojáci upletli trnovou korunu, vložili mu ji na hlavu, oblékli ho v purpurový plášť a volali: „Buď pozdraven, židovský králi!“ (srov. Jan 19,2–3) A i když cílem vojáků bylo zesměšnit Ježíše, tak křesťané dobře rozuměli tomu učení: Kristus je skutečně Králem a Pánem. Spasitel sám vyznal Pilátovi: „Ty to říkáš: jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, naslouchá mému hlasu.“ (Jan 18,37)

Naslouchat Kristovu hlasu znamená důvěřovat mu a být mu věrný, čili poznat ho, milovat a následovat. Také ve způsobu kralování. To se zase projevuje ve službě. Ježíš to tak vysvětloval svým učedníkům: „Ten, kdo se bude mezi vámi chtít stát velikým, bude vaším služebníkem, a ten, kdo bude mezi vámi chtít být prvním, bude vaším otrokem. A tak Syn člověka nepřišel, aby se mu sloužilo, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.“ (Mt 20,25–28)

Takovému postoji hodnému království Božího se můžeme učit od Panny Marie. A to se také jeví být posláním Svatého trnu z Andrie, spojujícího tajemství Zvěstování s tajemstvím Velkého pátku. Maria, která ve zvěstování svým fiat („ať se mi stane“) vyjádřila souhlas k působení Boží vůle ve svém životě a zůstala věrná tomu poslání až do konce, stojíc na Velkém pátku pod křížem svého Syna, je pro nás vzorem víry a důvěry v Boha. Ona, Matka Boha a Matka Církve, nás po věky přivádí k Synu. Zahleďme se na ni a kontemplujme její vyznání: „Jsem služebnice Páně; ať se mi stane podle tvého slova“ (Lk 1,39), vzrůstějme v duchu pokory, lásky a služby.

*Z Miłujcie się! 2/2017 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Poselství Královny míru:

„Drahé děti! Toto je milostiplný čas. Jako se příroda obnovuje k novému životu, i vy jste voláni k obrácení. Rozhodněte se pro Boha. Dítka, vy jste prázdní a nemáte radost, protože nemáte Boha. Proto, modlete se, dokud vám modlitba nebude životem. Hleďte v přírodě Boha, který vás stvořil, protože příroda mluví a bojuje za život a ne za smrt. Války vládnu v srdcích a národech, protože nemáte mír a nevidíte, dítka, bratra ve svém bližním. Proto se vraťte k Bohu a modlitbě. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu.“

Medžugorje 25. března 2019

Papež František: Žádná lidská moc si nemůže nárokovat jurisdikci nad zpovědním tajemstvím

Více než 700 novokněží, bohoslovců z posledního ročníku teologické formace a kněží se zúčastnilo letošního kurzu o svátosti smíření, pořádaného již 30 let Apoštolskou penitenciárií.

Papež František oslovil jeho účastníky ve vatikánské aule Pavla VI. Nejprve svým hostům důrazně kladl na srdce, aby zachovávali vlastní status vyhrazený oblasti svědomí, pro něž se užívá výraz „forum internum“ a který se objevuje také v názvu kurzu:

„Termín »forum internum« není nejasný výraz, je míněný zcela vážně! Týká se vnitřního prostoru a nesmí vycházet navenek. Říkám to proto, že některé skupiny v církvi tyto dvě věci směšují a vynášejí věci spadající do této oblasti navenek. Prosím vás, to je hřích! Je to hřích proti důstojnosti člověka, který dává důvěru knězi a vyjevuje svou situaci, aby žádal o odpuštění. (...) Je to posvátná věc a chtěl jsem o tom mluvit, protože mne to zneklidňuje.“

Papež dále v úvodu připomněl, že Apoštolská penitenciárie, historicky nejstarší papežský tribunál, je tribunálem milosrdenství. A položil důraz na zpověď jako na cestu posvěcení pro penitenta i zpovědníka:

„Pro kajícího je zřetelně cestou posvěcení, protože – jak bylo mnohokrát zdůrazněno během nedávného Svatého roku milosrdenství – svátostně rozhřešení, platně udělené navrácí křestní nevinnost a plné společenství s Bohem; ono společenství, které Bůh směrem k člověku nikdy nepřerušuje, jemuž se však člověk někdy vyhý-

bá, když špatně nakládá s nádherným darem svobody. Pro nás kněze je čtvrtá svátost cestou posvěcení především tehdy, když pokorně, jako všichni hříšníci, poklekne před zpovědníkem a vyzýváme Boží milosrdenství sami pro sebe. Pamatujme vždy na to, že jsme v první řadě hříšníci, kterým se dostalo odpuštění, a teprve potom služebníky odpuštění.“

Jako zpovědníci máme kromě toho privilegium být svědky „zárazků“ obrácení, rozpoznávat mocné působení milosti, přetvářející srdce z kamene v srdce z masa (srov. Ez 11,19), pokračoval papež. Každá zpověď je totiž novým krokem k posvěcení, láskyplným objetím, přispívajícím k šíření Božího království lásky, pravdy a pokoje.

„Svátost smíření je hodnotou, kterou moudrost církve prostřednictvím zpovědního tajemství vždy chránila veškerou svou morální a právní silou. Přestože jej moderní mentalita ne vždy chápe, je nutné kvůli posvátnosti této svátosti a svobodě svědomí kajícího, který si musí být naprosto jist, že za všech okolností zůstane svátostný rozhovor zpovědním tajemstvím, pouze mezi vlastním svědomím, které se otevírá milosti, a Bohem, jehož nezbytným prostředníkem je kněz. Tato svátostná pečeť je nezbytná a žádná lidská moc nad ní nemá pravomoc, ani si ji nemůže nárokovat,“ zdůraznil papež František ve své promluvě k účastníkům semináře o svátosti smíření, pořádaným Apoštolskou penitenciárií.

Podle www.vaticannews.va/cs.html

PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

NÁVRAT ZTRACENÉHO SYNA
Henri J. M. Nouwen • Z angličtiny přeložila Kateřina Lachmanová

Rembrandtovo zpodobení známého evangelního příběhu o návratu ztraceného syna inspirovalo autora této knihy k úvahám nad jednotlivými dramatickými momenty podobenství – návrat marnotratného syna do otcova domu, otcova láskyplná náruč, zášť staršího syna.

Nejdůležitějším poselstvím příběhu je však výzva k lásce, jak ji projevil otec a jak ji přijal syn v plné míře, s naprostou pokorou a oddaností.

Paulínky • Druhé, přepracované vydání
 Brož., 140x205 mm, 200 stran, 229 Kč

KNIHA MODLITEB

Tato knížka nabízí všem, kdo se snaží sytit svou duši modlitbou, rozmanitý soubor modliteb, pobožností a litaní i základní pravdy víry. Úvodní katechezi o modlitbě sepsal P. Vojtěch Antonín Jeniš.

Knihu je možné zakoupit ve dvou různých vazbách.

Sypták

Váz., 100x147 mm, 352 stran, 299 Kč

anebo:

Brož., 100x140 mm, 352 stran, 199 Kč

ŽIVOTOPIS

KARDINÁL MINDSZENTY
 • VYZNAVAČ A MUČEDNÍK

József Közi Horváth • Z němčiny přeložila Anna Halasová • Odpovědný redaktor Jiří Hanuš • Předmluva Dominik kardinál Duka OP • Doslov František X. Halas

Knihou představuje neuvěřitelný životní příběh maďarského primase, vězně tří režimů. Autor se zaměřuje zejména na události po druhé světové válce, kdy se Mindszenty stal arcibiskupem v Ostrihomi a po nastolení komunistického režimu byl šikanován, byla omezoována jeho činnost, až byl uvězněn. Z vězení se dostal v roce 1956, ale následujících 15 let strávil v internaci na americké ambasádě. Poté odjel do Říma, pořádal přednášky a během svých pastoračních cest pečoval o maďarské emigranty. Zemřel 6. května 1975.

CDK • Brož., A5, 160 stran, 198 Kč

PRO KOSTELNÍKY

KOSTELNÍKEM V NAŠICH ČASECH

Michal Altrichter • Recenzent Doc. Ing. Mgr. Aleš Opatrný, Th.D.

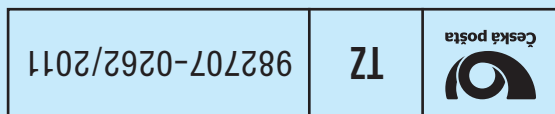
Tento text reflektuje nesnadnou kostelnickou profesi. Předkládá otázky, které mají vést kostelníky k zamyšlení nad svými úkoly i k rozvoji vnitřního života.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o.
 Brož., 105x148 mm, 40 stran, 40 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spolku, Vydává Matice cyrilometodějská, spolku, Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednavky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz). Registrace značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.